

முன்னுரை

தமிழ் இதழியல் வரலாற்றில் ஆனந்த விகடன், குமுதம், கல்கி என்று மூன்று இதழ்களில் இடம் மாறித் தொடர்ந்து 2005லிருந்து ஏழு ஆண்டுகளாக வெளியாகிவரும் ஒரே பத்தியான 'ஓ' பக்கங்கள் பகுதியை எழுதிவருவது எனக்குப் பெருமையா, பின்னடைவா என்று தெரியவில்லை. ஒரே பத்திரிகையில் தொடர்ந்து எழுதமுடியாத இதழியல், அரசியல் சூழல் இருப்பது எழுத்தாளர்களுக்கு மட்டுமல்ல, சமூகத்துக்கே பின்னடைவுதான். ஒரு பத்திரிகையில் நிறுத்தினாலும் இன்னொரு பத்திரிகையில் தொடரமுடிவது என்பது எனக்கு தனிப்பட்ட முறையில் மகிழ்ச்சிதான்.

பல பத்திரிகைகளைப் படிக்கும் பழக்கம் உள்ள வாசகர்கள் மிகவும் குறைவு. எனவே விகடனிலோ குமுதத்திலோ என்னைப் படித்துக் கொண்டிருந்த வாசகர், அதில் நிறுத்தப்பட்ட பின்னர் என்னை எங்கேனும் பொது இடத்தில் சந்தித்தால், 'ஏன் சார் இப்பல்லாம் 'ஓ' பக்கங்கள் எழுதறதில்லே?' என்று கேட்பது எனக்கு இப்போது பழகிப்போய்விட்டது. விகடன் வாங்குபவர் கல்கி வாங்குவதில்லை. கல்கி வாங்குபவர் குமுதம் வாங்குவதில்லை. குமுதம் வாங்குபவர் விகடனோ கல்கியோ பார்ப்பதில்லை. இந்த மூன்றையும் படிக்காமல் இணையத்தில் மட்டும் படிப்பவர்களும் உண்டு.

நேரடியாகப் புத்தகங்களின் மூலம் மட்டும் அதிக வாசகர்களை சென்றடைய முடியாது. லட்சக்கணக்கில் விற்கும் பத்திரிகைகளில் வெளியாகும்போது பல ஆயிரம் வாசகர்கள் படிக்கிறார்கள். புத்தகங்களின் ஒரு பதிப்பு விற்பனை என்பது இன்னும் தமிழில் ஆயிரம் பிரதிகள்தான். பல பதிப்புகள் வெளிவந்து பல்லாயிரம் பேரை எட்டும் நிலை என்பது பிரபலமான எழுத்தாளர்களுக்குக் கூட இன்னும் ஒரு கனவுதான். எழுபதுகளின் இறுதியில் ஒரு நாவலை பெட்டிக் கடைகள் மூலம் ஒரு லட்சம் பிரதிகள்

விற்கச் செய்த ஜெயகாந்தனின் சாதனையும் வீச்சும் இரண்டாயிரங்களில் மாறிவிட்ட மீடியா சூழலில் சாத்தியமே இல்லை. எனவே கிடைக்கும் முற்றத்தில் ஆடவேண்டிய நாட்டியக்காரியாக எழுத்தாளன் இன்று இருக்கிறான். கோணல் முற்றங்கள் பற்றி அவன் குறைப்பட உரிமையில்லை. கோணலை மீறிய கலை அனுபவத்தை எதிர்நோக்கும் பார்வையாளனின் விருப்பம் மட்டுமே அவன் கவனத்துக்குரியது.

”கல்கியிலும் 'ஓ' பக்கங்கள் நிறுத்தப்பட்டால் அடுத்து எங்கே எழுதுவீர்கள்? எனவே யாரும் நிறுத்த முடியாத இடமான இணையத்தில் எழுதுங்கள்” என்றார் ஒரு வாசகர். இணையத்துக்காக மட்டும் எழுதுவதில் எனக்கு இன்னும் தயக்கங்கள் உள்ளன. இணையத்தில் வாசிப்பவர்கள் பெருவாரியாக தமிழகத்தில் வாழ்பவர்கள் அல்ல. அவர்களும் வாசிப்பது மகிழ்ச்சிதான். ஆனால் தமிழில் அச்சில் வெளிவரும் எந்தப் பத்திரிகையானாலும், அது பெருவாரியாக தமிழ்நாட்டில் குடியிருக்கும் இங்கேயே வாழும் தமிழ் வாசகர்களிடையேதான் விற்பனையாகிறது. அவர்களே என் முதன்மையான இலக்கு-வாசகர்கள். அவர்கள்தான் இங்கே இருக்கும் அரசியல், பண்பாட்டு, சமூக தளங்களில் மாற்றங்களை ஏற்படுத்தமுடியும் என்று நான் நம்புகிறேன். அதற்கான சிந்தனையைத் தூண்டுவதுதான் என் எழுத்தின் நோக்கம். அதற்கு இப்போது உதவுகிற கல்கிக்கும் வாசகர்களுக்கும் என் நன்றி.

அன்புடன்

ஞாநி

2011 மார்கழியில் பிறந்த நாளன்று.